

РЕШЕНИЕ

№ 1518

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **7443** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място], район „Нови Искър”, СО, в частта и относно сграда с идентификатор 21662.4820.819.2. Релевираните с жалбата основания за незаконосъобразност на оспорения акт са за допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона - чл.146, т.3,4 и 5 от АПК. Изложени са доводи, че дружеството-жалбоподател е лицензиант за дейността по разпределение на електрическа енергия на обособената територия на З. Б. /включително територията на Столична община/ рег. № Л-135-07/13.08.2004г., достъпна на безплатната електронна страница на ДКЕВР. Поддържа се, че в качеството на лицензиант дружеството е собственик на разпределителната мрежа за съответната територия-чл.88 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. Съгласно § 1, т.41 от ДР на ЗЕ, трафопостовите са площадкови енергийни обекти и техен собственик е дружеството-жалбоподател, тъй като съгл. § 4, ал.1 и ал.7 от ПЗР на ЗЕ тези обекти могат да принадлежат единствено на лицензираното енергийно предприятие. Изтъква се, че подобно е било разрешението и в предишния ЗЕЕЕ /отм./-§ 67, ал.2 и ал.7 от ПЗР на ЗЕЕЕ, още повече, че всички трафопостове, включително и процесният, са изградени по времето, когато е действал Закона за електростопанството от 1975 г., съгласно който всички трафопостове са били държавна собственост. Според

жалбоподателя, това изключва възможността правен субект, различен от дружеството-правоприемник на съществуващите преди образуването на Н. ЕАД държавни енергийни предприятия, да се легитимира като техен собственик. С изложените твърдения и доводи се иска АССГ да постанови решение, което да отмени заповедта, в оспорената ѝ част и да върне преписката на административния орган за извършване на вписването на жалбоподателя като собственик на процесния имот. Претендира се и присъждането на разноските за производството.

Ответникът - Изпълнителният директор на АГКК се представлява от юрисконсулт С., която оспорва основателността на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ, поради липса на представени от дружеството-жалбоподател документи, легитимиращи го като собственик на процесния обект. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна Столична община не взема становище.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

На жалбоподателя е издадена лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07/13.08.2004г. от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, на основание чл.39, ал.1, т.3 от ЗЕ. С Разпореждане № 46 от 07.11.1991 г. на Министерски съвет са преобразувани обединенията и комбинатите, както и другите предприятия от системата на Комитета по енергетика в еднолично акционерно дружество с държавно имущество [фирма] със седалище С. и предмет на дейност: производство, пренос, разпределение и пласмент на електрическа енергия.

Със заповед № ДВ-123-А от 24.04.2000г. на Председателя на Държавна агенция по енергетика и енергийни ресурси, на основание чл.261, ал.1 и сл. от Търговския закон е преобразувано чрез отделяне ново еднолично акционерно дружество „Е.-Столично”, с предмет на дейност експлоатация на електроразпределителната мрежа, представляваща съвкупност от електропроводни линии и електрически уредби със средно, ниско и високо напрежение, която служи за пренос и разпределение на електрическа енергия с цел доставка на потребителите, присъединени към тази мрежа на територията, на която извършва своята дейност. Дружеството, съгласно тази заповед, развива дейността си на територията на областите, в които се намират електроразпределителните съоръжения, включени в баланса им. От Председателя на ДАЕЕР е утвърден окончателен разпределителен протокол от 31.07.2000г., съгласно който [фирма] поема активи и пасиви, включени в баланса на Н. ЕАД, съгласно приложенията. С Решение № 21 от 29.01.2008г. на Софийски градски съд, ФО по ф.дело № 6358/2000 г. е вписана промяна по партидата на [фирма], като наименованието е променено на [фирма].

Видно от съдържанието на представеното приложение „Вещноправен режим на ТП /Трафопостове/ към 31.03.2000 г., в него е включен трафопост на [улица] [населено място] от 28, 16 кв.м.

Столична община не е представила доказателства за правото си на собственост, въпреки дадените изрични указания. Представителят на ответника пояснява, че към преписката не фигурира АОС, а същият е бил представен на изпълнителя при изработване на картата.

Със Заповед № РД-16-29/07.07.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район "Нови Искър", Столична община, област С.. На собствениците е наредено в срок от 30 дни от обнародването на заповедта да означат на свои разноски границите на поземлените имоти, в съответствие с актовете си за собственост. Заповедта е публикувана в ДВ бр.65 от 2009г. и в два централни ежедневника.

С Протокол № КД-10-21-63 от 09.12.2010г., комисията, назначена със заповед № РД-14-45/26.05.2008г. на Изпълнителния директор на АГКК е приела кадастралните карти и кадастралните регистри за територията на [населено място] и други населени места в рамките на район „Нови Искър”. С обявление, публикувано в ДВ бр. 51/05.07.2011г. е даден 30-дневен срок за писмени искания и възражения до службата по геодезия картография и кадастръ. С решение по т.262 от протокол №КД-10-21-35/24.11.2011 г., комисията назначена със заповед № РД-14-13/15.02.2010 г. е оставила без уважение възражението на дружеството-жалбоподател, с което е поискало вписването му за собственик на процесния имот. Съображенията на комисията са, че не са приложени актове по чл. 112 ЗС, удостоверяващи правото на собственост върху сградата и има представен АОС.

Със заповед № РД-18-3/11.01.2011г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастръ е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за [населено място], район „Нови Искър”, Столична община. Заповедта е публикувана в бр. 16 на ДВ от 24.02.2012г. В кадастралната карта и кадастралните регистри за сграда за енергопроизводство с идентификатор 21662.4820.819.2 е посочено, че собственик на имота е Столична община, съгласно акт за частна общинска собственост № 2306/10.05.2002г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Жалбоподателят е легитимиран да обжалва заповедта, тъй като твърди, че е собственик на имот, засегнат от заповедта в оспорената и част.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастръ, съобразно правомощията му, предвидени в чл. 49 от Закона за кадастръ и имотния регистър /ЗКИР/.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на кмета на района, указания относно реда и срока за обжалване.

Не се установяват съществени нарушения на административно-производствените правила. Производството по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри е открито със заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастръ, съгласно разпоредбата на чл. 35 ЗКИР, като заповедта съдържа реквизитите, изискуеми от ал.2 на същия текст - наименованието и границите на района, за който ще се изработят кадастрална карта и кадастрални регистри, правоспособното лице, на което се възлага изработването на кадастрална карта и кадастрални регистри, и графика за извършването на тази дейност. В

заповедта е посочен и срокът за означаване на границите на поземлените имоти - 30 дни от обнародването на заповедта. Заповедта е обнародвана в "Държавен вестник". Съгласно чл. 46, ал.1 ЗКИР, приетите кадастрална карта и кадастрален регистър на недвижимите имоти са обявени на заинтересуваните лица по реда на чл. 35, ал. 3. В 30-дневен срок от обявяването в "Държавен вестник" жалбоподателят не е направил писмено възражение по кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти пред службата по геодезия, картография и кадастър.

Приетите кадастрална карта и кадастрални регистри на района са одобрени с оспорената заповед на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

При издаване на оспорения индивидуален административен акт е допуснато неправилно приложение на материалния закон. Съгласно чл. 41, ал.1 ЗКИР кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Данните за собствениците и носителите на други вещни права, както и за актовете, от които те черпят правата си, се набират от: 1. регистри към картите и плановете; 2. представените актове по чл. 38, ал. 1, т. 3; 3. регистри на общинската и областната администрация.

Съгласно чл. 38, ал.1, т.3 от ЗКИР и чл. 39, ал.3 от Наредба №3/2005г. за съдържанието, създаването и подържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, собственикът, съответно носителят на друго вещно право, е длъжен да представи на служител от службата по геодезия, картография и кадастър или на лицето, определено със заповедта по чл. 35, ал. 2, при поискване акт, удостоверяващ правата му върху имота.

По делото обаче не е спорно функционалното предназначение на сградата. Сградата фигурира в списъка на приложение към спогодбата, по силата на която вещни права се отделят от активите на [фирма] и се предава на [фирма], по силата на Заповед № ДВ-123-А/24.04.2000г. на председателя на ДАЕЕР.

Според постановената практика на ВАС в тази насока - решение № 1354/26.01.2012г по адм.д. № 12927/2011г на ВАС, Р 15386 от 4.12.2012г. по адм. дело № 10323/ 2012г. на II отд на ВАС, Р № 9547 от 2.07.2012г. по адм.д № 12774/ 2011г на ВАС, обектът е изграден като държавна собственост и при неговата приватизация е прехвърлен в активите на енергийното предприятие по разделителен протокол, за което има и счетоводни записвания. Процесната сграда за енергопроизводство представлява енергиен обект по смисъла на §1, т.23 ДР на ЗЕ и е елемент от съответната разпределителна мрежа, а съгласно §4, ал.1 ПЗР на ЗЕ тези обекти следва да са собственост на лицензираните енергийни предприятия. Нормативните актове, уреждащи преноса на електрическата енергия, изключват възможността енергийните обекти и съоръжения да бъдат притежание на трети лица, като в хода на административното производство такива претенции не са предявявани. Счетоводното записване на процесната сграда в активите на дружеството, характеристиката ѝ на

енергиен обект, част от електроенергийна система със специален режим и задължителната законово установена собственост на лицензираното енергийно предприятие върху имуществото, чрез което се осъществява лицензионната дейност, обосновават извод за притежанието ѝ от жалбоподателя. При нормативната регламентация относно собствеността върху енергийните обекти, административният орган е следвало да отрази в кадастралния регистър като собственик на процесната сграда дружеството-жалбоподател. В производството по Глава пета ЗКИР наред със задълженията на собствениците за доказване правото си на собственост, съществуват и задължения на административния орган за установяване правнорелевантните факти, още повече, че в случая се касае за приложението на императивни законови разпоредби. Депозираното от дружеството възражение пред Комисията по чл.48 от ЗКИР, че не е отразено като собственик на процесния трафопост не е уважено в противоречие със законовите разпоредби. Въпреки, че дружеството - жалбоподател не е проявило нужната активност в конкретната процедура по изготвяне на КК и КР, /по делото няма данни да е представило пред административния орган документи по чл.38, ал.1 т.3 от ЗКИР/, то неизпълнението на това задължение не освобождава административният орган от неговото задължение да събере данни за собственика и актовете, които установяват правата му съгласно цитираните по-горе правни норми. Още повече когато правото на собственост на дружество следва от самия закон, а именно: Закона за енергетиката (ЗЕ). За събирането на данни за собственика задължения имат както административния орган, така и собствениците на имоти, в обхвата на изработената кадастрална карта по аргумент от чл.41, ал.2 и чл.38, ал.1, т.3отЗКИР.

Заинтересованата страна не е представила доказателства за право на собственост, такива не фигурират и към преписката, поради което не се констатира спор за материално право относно процесната сграда.

По изложените съображения жалбата е основателна и следва да бъде уважена. На основание чл. 143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени съдебни разноски в размер на 200 лв, от които 50 лв държавна такса и 150 лв юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РД-18-7/13.01.2012г. на Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място], район „Нови Искър”, СО, в частта и относно сграда за електропроизводство с идентификатор 21662.4820.819.2. по жалба на [фирма], [населено място], [улица].

ВРЪЩА преписката на ответника за процедиране в съответствие с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция по геодезия, картография и кадастър да заплати на [фирма] съдебни разноски в размер на 200 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Председател:

